

Τα «όνειρα» της Μαριώς

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

- Γεια σου, Μαριώ μου, προκομμένη!
- Καλημέρα κυρ Γιώργο, για το παζάρι και συ;

Η Μαριώ, η χαρούμενη χωριατοπούλα, πήγαινε όπως κάθε Σάββατο να πουλήσει το γάλα της στο παζάρι.

«Το γάλα μας είναι το καλύτερο της περιοχής, οι προβατίνες μας οι πιο θρεμμένες και καλοζωισμένες!», σκεφτόταν καθώς κρατούσε στο κεφάλι της τον κάδο με το ζεστό παχύ γάλα που μόλις πριν λίγο είχε αρμέξει από τα πρόβατά της.

- Αχ, και να βρω έμπορα σωστό να με καλοπληρώσει, μονολογούσε και χαμογελούσε!
- Ε, Μαριώ, πού ταξιδεύεις; Στα λιβάδια με τις προβατίνες σου;

Ποιος άλλος; Ο Παναγιώτης του φούρναρη την κορόιδευε πάλι, καθώς ταχτοποιούσε τα κάτασπρα ψωμιά του. Μοσχοβολούσε ο τόπος από το

φρεσκοψημένο ψωμί, αλλά η Μαριώ ούτε που στάθηκε. Τάχυνε το βήμα της κι ονειρευόταν... Ονειρευόταν τι θα κάνει σαν καλοπουλήσει το γάλα!

«Πρώτα θα πάρω καμιά εκατοστή αυγά... και θα βάλω κλώσες να τα κλωσήσουν και θα βγάλω πουλάκια...». Η Μαριώ ήδη έβλεπε τα κοτόπουλα να κακαρίζουν στην αυλή της και το χαμόγελό της πήγε στ' αυτιά!

«Θα τα προσέχω, θα τα παχύνω, θα τα φυλάω μη μου τ' αρπάξει καμιά αλεπού και μετά... θα τα μοσχοπουλήσω...». Τα μάτια της Μαριώς άστραψαν από ευτυχία! Και το όνειρο δεν τέλειωνε εδώ. Άμα πουλούσε τις κότες σε καλή τιμή, σειρά είχε ένα γουρουνάκι. Κι όταν το καλοτάιζε κι αυτό θα το πουλούσε σε πολύ καλή τιμή!

«Και ποιος μ' εμποδίζει τότε να πάρω μια αγελάδα με το μοσχαράκι της που θα χοροπηδάει με τ' αρνιά μου; Τι χαρά είναι τούτη!». Κι απ' την πολλή χαρά χοροπήδησε και η Μαριώ! Αλλά δε σκέφτηκε πως βαστούσε στο κεφάλι τον κάδο με το γάλα!

- Πάει το γαλατάκι μου, πάει! Η καημένη η Μαριώ έκλαιγε στον δρόμο πλάι στο χυμένο γάλα!

-Αχ Μαριώ, λογαριάζεις χωρίς τον ξενοδόχο!

Έτσι δε θα της λέγαμε αν ήμασταν εκεί; Λογαριασμός χωρίς τον ξενοδόχο γίνεται;

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε τον μύθο

%mariosdreams%